

angivelsen, og tillige at opgøre lagre, inventar, maskiner og andet driftsmateriel.

Disse bestemmelser er efter regeringens opfattelse ikke tilstrækkelige. I de tilfælde, hvor selvangivelsen bygger på et regnskab, må det være berettiget at hævde, at regnskabsmateriale i realiteten er et led i selve selvangivelsen, og der bør derfor være samme adgang til at kræve dokumentation for regnskabs enkelte poster som for de poster, der er opført direkte på selvangivelsen. Det forekommer endvidere mindre hensigtsmæssigt at gøre adgangen til kontrolbesøg betinget af et så ubestemt kriterium som „særlige forhold“. Denne betingelse er derfor ikke medtaget i forslaget, idet de forhold, der normalt vil tale for at efterprøve regnskabet, jo ofte må søges netop i det regnskabsmateriale, som det drejer sig om at få adgang til.

Det er endvidere uheldigt, at skattemyndighederne efter de gældende regler kun har adgang til at gennemgå det regnskabsmateriale, der påberåbes som grundlag for selvangivelsen. Et virkeligt billede af regnskabs kvaliteten får man først ved at kontrollere det løbende regnskab og foretage optælling og afstemning af kassebeholdning m. v. Der er derfor ved de foreslåede regler åbnet mulighed herfor.

Forslaget indeholder desuden bestemmelser om en udvidet adgang til at kræve oplysning om erhvervsdrivendes omsætning med andre erhvervsdrivende. . . . .“

I tilslutning hertil omtalte finansministeren bl. a. en i lovforslaget indeholdt bestemmelse, hvorefter skatteyderen på forlangende skal give oplysning om visse hovedposter i sit *privatforbrug*.

Videre udtalte ministeren:

„Allerede da jeg i sidste samling fremsatte skattereforfforslagene, var jeg inde på, at en skattereform efter regeringens opfattelse måtte udformes således, at der blev skabt grundlag for en overgang til en såkaldt *kildeskat*.

Under udvalgsarbejdet i sidste samling fremkom jeg med en redegørelse for de problemer, som en kildeskat rejser; men på grund af de mange andre spørgsmål, som udvalget har måttet beskæftige sig med, har der ikke været lejlighed til nogen indgående drøftelse af denne redegørelse. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at en kildebeskatning, der er indført i de andre nordiske lande, frembyder så store fordele, at *spørgsmålet om dens indførelse her i landet nu må tages op*.

Efterhånden som indkomstskatterne er steget, bliver det mere og mere uholdbart, at den skat, der betales i årets løb, er beregnet af indkomsterne i et af de to forudgående år.

Ved en kildeskat opkræves indkomstskatten så vidt muligt samtidig med erhvervelsen af den indkomst, som skal beskattes. For lønindtægters vedkommende beregnes skatten af arbejdsgiveren, og skatten indeholdes ved lønudbetalingen, hvorefter arbejdsgiveren af-